

dłużyć przyuczenie, z tym jednak że okres ten nie może przekroczyć 6 miesięcy.

Rozdział 4

Zasady wynagradzania i szczególne uprawnienia młodocianych.

§ 13. 1. Młodocianym w okresie nauki zawodu przysługuje wynagrodzenie obliczane w stosunku procentowym do najniższego wynagrodzenia za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, przysługującego pracownikom zatrudnionym w gospodarce społecznej.

2. Ustala się następujący stosunek procentowy, o którym mowa w ust. 1:

- 1) w pierwszym roku nauki — 20°/o—25°/o,
- 2) w drugim roku nauki — 30°/o—40°/o,
- 3) w trzecim roku nauki — 55°/o—65°/o.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Wychowania na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) może ustalić dla młodocianych szkolonych w zawodach szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej wynagrodzenie do 25°/o wyższe od ustalonego według zasad określonych w ust. 1 i 2.

4. Młodociani, którzy w ostatnim roku nauki zawodu odbywają praktyczną naukę zawodu w zakresie działalności produkcyjnej lub usługowej zakładu pracy, mogą być wynagradzani według stawki płac ustalonej dla I kategorii zaszerogowania robotników danej działalności produkcyjnej lub usługowej.

§ 14. 1. Młodocianym, którzy właściwie wykonują obowiązki określone w zakładowym regulaminie pracy oraz regulaminie szkoły, a przede wszystkim osiągają pozytywne wyniki w praktycznej i teoretycznej nauce zawodu, mogą być przyznane kwartalne nagrody w wysokości do 20°/o wynagrodzenia miesięcznego, określonego na zasadach ustalonych w § 13.

2. Minister Oświaty i Wychowania w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustali zasady przyznawania nagród określonych w ust. 1.

§ 15. Utrzymuje się dotychczasowe zasady wynagradzania młodocianych zatrudnianych w celu odbycia nauki

zawodu w zakładach pracy, jeżeli są one korzystniejsze od przewidzianych w § 13.

§ 16. Młodocianym odbywającym w zakładach pracy przyuczenie do wykonywania określonej pracy przysługuje uczniowska stawka płac w wysokości 40°/o najniższego wynagrodzenia za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, przysługującego pracownikom zatrudnionym w gospodarce społecznej.

§ 17. Młodocianym zatrudnionym w celu przygotowania zawodowego i będącym uczniami szkół zawodowych lub szkół ogólnokształcących przysługują uprawnienia do korzystania z ulg taryfowych przy przejazdach kolejami na zasadach stosowanych wobec uczniów szkół dla młodzieży nie pracującej.

§ 18. Młodociani wynagradzani według zasad określonych w § 13, 15 i 16, zatrudnieni na stanowiskach, na których przysługują posiłki regeneracyjno-wzmacniające, uprawnieni są do bezpłatnego korzystania z tych posiłków.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów uchwały nr 185 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1972 r. w sprawie ochotniczych hufców pracy przy Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej (Monitor Polski Nr 36, poz. 199).

§ 20. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 364 Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie zatrudniania młodocianych przez zakłady pracy w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (Monitor Polski Nr 78, poz. 453),
- 2) uchwała nr 191 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju szkolenia zawodowego w zakładach pracy (Monitor Polski Nr 52, poz. 247),
- 3) uchwała nr 28 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1964 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac uczniów (Monitor Polski Nr 13, poz. 58).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

220

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1974 r.

w sprawie postępowania przed inspektorami pracy o wykroczenia przeciwko prawom pracownika.

Na podstawie art. 290 § 2 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Właściwym do orzekania w sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika określone w art. 281—283 Kodeksu pracy jest inspektor pracy, obejmujący

swym nadzorem zakład pracy, w którym popełniono wykroczenie.

§ 2. 1. Inspektor pracy wszczyna postępowanie przez sporządzenie protokołu w sprawie popełnienia wykroczenia.

2. Protokół w sprawie popełnienia wykroczenia powinien w szczególności zawierać:

- 1) imię, nazwisko i datę urodzenia oraz miejsce zamieszkania, miejsce pracy i stanowisko służbowe zajmowane przez obwinionego,
- 2) określenie czynu zarzucanego obwinionemu z podaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz ze wskazaniem przepisu, który został tym czynem naruszony,
- 3) treść wyjaśnień obwinionego oraz jego podpis, a w razie odmowy lub niemożności złożenia podpisu — wzmiankę o tym,
- 4) datę i miejsce sporządzenia protokołu oraz imię, nazwisko i podpis inspektora pracy.

§ 3. W celu wyjaśnienia okoliczności sprawy inspektor pracy może:

- 1) żądać od obwinionego udzielenia wyjaśnień,
- 2) wzywać obwinionego, świadków oraz inne osoby w celu ich przesłuchania; świadków przesłuchuje się po ich uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań,
- 3) zwracać się do właściwych organów i instytucji o udzielenie opinii i informacji oraz dokumentów i innych dowodów potrzebnych do wyjaśnienia sprawy.

§ 4. Obwiniony może w postępowaniu przed inspektorem pracy korzystać z pomocy obrońcy. Obrońcą może być tylko pracownik zakładu pracy, w którym popełniono wykroczenie.

§ 5. 1. Inspektor pracy wydaje orzeczenie bez przeprowadzenia rozprawy.

2. Inspektor pracy wyznacza jednak rozprawę, jeżeli charakter sprawy, sprzeczności w materiale dowodowym lub inne okoliczności tego wymagają. Na rozprawę inspektor wzywa obwinionego i koniecznych świadków.

3. Inspektor pracy poucza obwinionego w wezwaniu, że może sprowadzić na rozprawę świadków i przedstawić inne dowody na swoją obronę lub wskazać je w takim czasie, aby mogły być przeprowadzone na rozprawie.

4. Rozprawa odbywa się ustnie i jawnie.

§ 6. Inspektor pracy kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym i sprawnym przebiegiem. Rozpatrzenie sprawy powinno nastąpić w miarę możliwości na jednej rozprawie.

§ 7. Jeżeli obwiniony nie stawił się na rozprawę i w aktach sprawy brak jest dowodu doręczenia mu wezwania

na rozprawę, inspektor pracy obowiązany jest odczytać rozprawę. Inspektor pracy może jednak przeprowadzić postępowanie dowodowe w takim zakresie, w jakim to jest celowe.

§ 8. Jeżeli obwiniony, któremu doręczono wezwanie na rozprawę, nie stawi się, przeprowadza się rozprawę zaocznie, chyba że inspektor pracy uzna udział obwinionego w rozprawie za konieczny.

§ 9. 1. Obwinionemu należy wyjaśnić, jaki czyn został mu zarzucony w protokole w sprawie popełnienia wykroczenia.

2. Wniosek obwinionego dotyczący przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, chyba że przedmiotem dowodu jest okoliczność nie mająca istotnego znaczenia dla sprawy lub już dostatecznie wyjaśniona.

3. Na rozprawie można odczytywać protokoły przesłuchań obwinionego i świadków, chyba że bezpośrednio przeprowadzenie dowodu jest niezbędne.

4. Jeżeli zachodzi potrzeba uzupełnienia materiału dowodowego, a nie można tego uczynić na rozprawie, należy rozprawę odczytać.

§ 10. 1. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego inspektor pracy udziela głosu obwinionemu lub jego obrońcy, jeżeli bierze udział w rozprawie.

2. Z przeprowadzonej rozprawy sporządza się protokół.

§ 11. 1. Inspektor pracy wydaje orzeczenie o ukaraniu na podstawie ustaleń zawartych w protokole w sprawie popełnienia wykroczenia, a gdy była przeprowadzona rozprawa — na podstawie jej wyników.

2. Odpis orzeczenia o ukaraniu doręcza się obwinionemu i przesyła kierownikowi zakładu pracy. Jeżeli obwinionym jest kierownik zakładu pracy lub jego zastępca, odpis orzeczenia przesyła się także kierownikowi jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy.

§ 12. Orzeczenie o ukaraniu powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko inspektora pracy, datę i miejsce wydania orzeczenia, oznaczenie sprawy,
- 2) imię, nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania oraz miejsce pracy i stanowisko służbowe obwinionego,
- 3) określenie czynu przypisanego obwinionemu z podaniem czasu i miejsca jego popełnienia oraz ze wskazaniem naruszonego przepisu prawa,
- 4) określenie wysokości kary grzywny oraz pouczenie o sposobie jej uiszczenia,
- 5) pouczenie o trybie i terminie odwołania,
- 6) uzasadnienie,
- 7) podpis inspektora pracy.

§ 13. 1. Inspektor pracy wydaje postanowienie o odstąpieniu od postępowania, jeżeli w jego wyniku ustalą, że:

- 1) obwiniony nie popełnił wykroczenia lub nastąpiło przedawnienie orzekania,
- 2) czyn podlega wyłącznie orzecznictwu innych organów,
- 3) o ten sam czyn toczy się już postępowanie w sprawie o wykroczenie przed kolegium do spraw wykroczeń przy terenowym organie administracji państwowej albo w stosunku do tego samego czynu wydano już prawomocne orzeczenie w takim postępowaniu,
- 4) zachodzi inna okoliczność wyłączająca z mocy prawa wydanie orzeczenia.

2. Treść postanowienia wraz ze zwięzłym uzasadnieniem zamieszcza się w aktach sprawy. O treści tego postanowienia inspektor pracy zawiadamia obwinionego.

§ 14. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.

2. W razie stwierdzenia popełnienia wykroczenia przeciwko prawom pracownika przez osobę będącą żołnierzem w czynnej służbie wojskowej inspektor pracy może wystąpić do przełożonych żołnierza o ukaranie go w trybie przepisów o dyscyplinie wojskowej.

§ 15. W ramach nadzoru nad działalnością inspektorów pracy w zakresie orzekania w sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika Główny Inspektor Pracy może:

- 1) dokonywać kontroli orzecznictwa inspektorów pracy,
- 2) wydawać dla inspektorów pracy wytyczne i wyjaśnienia dotyczące zasad i trybu orzekania w sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika,
- 3) uchylać prawomocne orzeczenia inspektorów pracy i postanowienia o odstąpieniu od postępowania, jeżeli są one sprzeczne z prawem lub oczywiście niesłuszne.

§ 16. Główny Inspektor Pracy uchylając prawomocne orzeczenie inspektora pracy z urzędu albo na wniosek ukaranego lub prokuratora przekazuje sprawę do rozpatrzenia przez właściwe miejscowo kolegium do spraw wykroczeń przy organie administracji państwowej stopnia powiatowego, wyznaczając równocześnie inspektora pracy występującego w charakterze oskarżyciela publicznego.

§ 17. Główny Inspektor Pracy składa Centralnej Radzie Związków Zawodowych oraz Ministrowi Pracy, Plac i Spraw Socjalnych okresowe informacje z działalności inspektorów pracy w zakresie orzekania w sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika.

§ 18. W sprawach nie uregulowanych rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

§ 19. Traci moc uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 12 października 1965 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania orzecznictwa w sprawach o wykroczenia przeciwko przepisom prawa pracy (Monitor Polski Nr 63, poz. 333).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

221

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 października 1974 r.

w sprawie zmiany granic miasta Jaworzno w województwie krakowskim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do miasta Jaworzno w województwie krakowskim włącza się z gminy Byczyna w powiecie chrzanowskim w tymże województwie obszar wsi Jeziorki Byczyńskie o powierzchni 127 ha.

§ 2. Szczegółowego opisu granicy miasta Jaworzno dokona w drodze zarządzenia Wojewoda Krakowski. Zarządzenie podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*